

buit. (a) Patavii autem; praeter Vincentium Contarenum, (b) heu, quondam meum, (c) qui humaniores literas publice profitebatur, ac eruditione incomparabili, politioribus literis, & morum candore effecit, (d) ut magnos illos Scaligeros, & Lipsios Italia exteris nationibus non invidideret; (e) (f) Laurentium

, probitatis, amore, quid amore? etiam laude prosecutus es. Tu me voluntate accersisti, humanitate tractasti, liberalitate affecisti. Tu me scriptis tuis pulcherrimis ac politissimis detinebas. Tu me destinabas, quamquam mei inbecillitatem ingenii tantae impare pro vinciae praemeferrem, Patavium, ubi e superiori aliqua sede docendi munere fungi possem, &c.

(a) Patavii autem, praeter Vincentium Contarenum, &c.) Postquam Contarenus Lollinus miserat suas Lacrymas in funere Andreae Mauroceni; responsumque honoris plenum ab ipso accepérat, iterum eidem scribit, hortaturque, ut tantum amicū a se illaudatum ne sineret. Exstat epistola pag. 206. Quem (Maurocenū scilicet) cū tu PERINDE CO-LUERIS AC EGO, non est seu humanitatis, qua cedis nemini, sive facultatis, qua certis praestas, ejus nomen, quantum in te est, oblivione finere urgeri. Unus tu, nec me fallit amor, AMICO, nobis importunissimo tempore erepto, otium paucarum horarum nactus, parentare potes elogio meritis ejus digniori, quam vel meum, vel ullius fuerit, &c., Ceterum viventi adhuc Mauroceno dederat sui ergo ipsum amoris clarissimum argumentum Contarenus, cum ipsi, una ac Marco-Antonio Memo, Procuratori, Antonioque Priolo, Equiti ac Procuratori, quorum uteque Reipublicae Princeps deinde salutatus est, id vero temporis cum Mauroceno rei literariae triumviratum gerebat, eruditissimum opus dicavit de frumentaria Romanorum largitione, editum primum Venetiis, apud Nicolau Polum, 1609. in 4. deinde ultra montes non semel recusum.

(b) heu quondam meum) Diem suum obierat Vincentius ab anno usque 1619.

(c) humaniores literas, &c.) Eas Patavii profitebatur Contarenus, hac illi provincia anno 1603. deniandata. Anno autem 1617. ut Tomasinus in Elogiis refert, pag. 179. abdicato dendī munere, Polani concesserat, urbē olim nobilem in Itria, ut Romanarum antiquitatum semela monumenta, quorum illie maxima copia, colligeret. Sed insalubri caelo, torridaque anni tempestate cum letalem morbum contraxisset, statim se Venetias recepit; ubi, nulla medicorum ope morbo umquam reniisse, decessit eodem anno XIII. kal. sept. Verum in anno recensendo, quo Contarenus extinctus, non Tomasini quidem, sed operarum erratum puto: neque enim 1617. sed 1619. legendum existimo. Namque primum cum Lollinus iis epistolis, quae pag. 206. & 207. leguntur, cum ipso agat de Lacrymis a se editis in Mauroceni funere; constat euudem Mauroceno, qui non nisi anno 1618. obiit, superstitem fuisse. Praeterea haec excerpti ex necrologio ecclesiae sancti Benedicti Venetiarum. 1619. adi 19 agost. L' Excellentiss. Sig. Vicenzo Contarini, q. Alvise, d' anni 49. ammalato già giorni dieci di febre maligna, &c. In eadem saubenedictina ecclesia tumulatus pariter fuit Contarenus. Praeter relatas ad ipsum Lollini epistolas, alia etiam exstat pag. 108. qua Contarenus Pola ex Itria redditum gratulatur.

(d) ut Scaligeros & Lipsios, &c.) Tomasinus affirmat, tantam fuisse Contarenus eruditionem, ut vulgo Italiae Lipsius appellaretur. Lipisi tamen illum adversarium potius quam imitatorem dixerim. In opere quo edidit Variarum lectionum, frequentius acriusque neminem, quam Lipsum impugnat. Liber vero de frumentaria Romanorum largitione, & de militari Romanorum stipendio commentarius, ut Lipio contradiceret, editi sunt, cum ita civum Petrum Bembum ulturum se profiteatur. Alium similis argumenti libellum paraverat in Lipsium, quem inscriperat de Romanorum re nummaria. Exstat in Maurocena bibliotheca manu descriptus, quem si exorari se sineret nobilissimus & praestantissimus Georgius Cornelius, monumentorum literariorum Maurocena domus heres dignissimus, ut ex iis tenebris emittere liceret in lucem, cum optime de literatis hominibus mereretur, tum uberrimum laudis fructum suo nomini compararet.

(e) Laurentium quoque Pignorium, & Martinum Sandellium Contarenō conjunctissimos) Vigilissimam primam Symiolarum epistolicarum Pignorius Andreae Mauroceno misit, gymnasii Patavini tum Moderatori. Hujus epistolae ille est finis: Sandellius, & Contarenus salvere te jubent. Vide clarissimorum virorum trigam, qui qua inter se conjuncti erant caritate, eadem Maurocenum nostrum prosequabantur.

(f) Laurentium Pignorium) Praeter eam, quā modo laudavimus, Epistolam, alia etiam Pignorius sui erga Maurocenum amoris dat testimonia. Praeit Lollini Lacrymis Pignorii epistola, quae tota demortui laudibus, ac suae in eum voluntatis testimoniiis referta est. Habes etiam hexametrum carmen ad Lollinum, quo Pignorius ejus dolorem ob communis amici jaeturam levare